

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt se quis in externis officijs gerere debeat. Epistola VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

& circumvallant: & benignissimus atque misericordissimus Deus plus quam paterno affectu ex cunctis tuis angustijs te eripiet, si tantum illius benignitati possis confidere. Vale.

Literas hasce consolatorias postquam accepit is, cui scriptæ fuerant, exhilaratus animo, misit eas bis sibi prælegi: auditisq; tam pijs & fratribus adhortationibus, maiori sumpta fiducia, mortisq; terrore ac formidine superata, eam malè vexauerat, liberè se diuinæ permitti voluntati, & sancta morte obijt.

Ut se quis in externis officijs gerere debeat.

EPISTOLA VII.

CHRISTVS factus est pro nobis obediens vsque ad mortem. Ad Phil. 2.

Quisquis id quod sit ex obedientia faciendum, detrectat, sibi ipsi molestam efficit vitam. Enimverò vel parum aliquid si inuitus facias, longe est onerosius, quam multa quæ libenti animo exquiras. Quando igitur officium tibi mandatum absque tuo studio & appetitione Deo sic ordinante (non est enim potestas nisi Deo, vt habes apud Apostolum) in tuos est coniectum humeros, ita illo utaris, vt nec Deus inde iniuriam, nec tu notabilem aliquam perturbationem incurras. Partium quietem expedit adeoq; necessarium tibi est, vt inuas fungaris hoc officio: in quo nimirum id ego euenturum tibi arbitror, vt vbi auxilio consilioque leuandum te sperabis, nihil nisi

Religiosus quisque qui suo sibi munere demandatis fungi debeat. Rom. 13.

Q 3 mære-

OTW
45

Officium seu
praelaturam
gerere, quid
sit.

Qui suo quis
muneri laici
faciat.

Quomodo sit
imperandum

Quanta dili-
gentia in sibi
commissis
in vigilare
debeat pre-
latus.

mœrorem & incommodum malumq; con-
lium reportes: atque ubi obedientes te habi-
rum subditos existimabis, rebelles & pro-
uos sentias. Quo fit, ut hac tempestate officij
dignita fungi, eisq; probè satisfacere, non
otio gaudere, sed vitam miseram ac calamito-
sam vivere. Agè igitur recipe crucem hanc
humeros tuos, id què illius amore, qui tua
sa gravissimum quondam crucis pondus in-
recepit, submittasque sponte animum quo-
doquidem ita exigit voluntas eorum, quibus
est parere necesse, neque tuam vel imbecilli-
tem vel imperitiam opponas. Siquidem ubi
feceris, quod optimum esse perspexeris, bene-
rit tuo defunctus munere, etiamsi non sit
optimum. In omnibus semper potior tibi con-
sit Dei, quam emolumentum vel commodum tem-
poralis: nec permittas unquam, modo effu-
re queas, ut vlla ex tibi commissis ouibus
quod animæ suæ detrimentum vel scandalum
patiat. In obseruandis illis, quæ Monachis
exigit vita, communis esto, ita videlicet,
amici æquè ac inimici iugum religionis ob-
rant. Hoc nanque pacem conciliat. Eos qui-
tate sunt iuuenes, in disciplina serues: quibus
quidem malè educata iuuentus, vitæ religio-
se exterminium est. Serius eris & grauis, sed
citer tamen ac comiter, magisque amari
bis operam quam timeri, ut quæ iusseris, pot-
tius ex amore fiant quàm formidine. Quæ
vires excedunt tuas, superioribus exponi
Vbi mordere non licet, saltem latratus quod-
dam edas. Si monasticæ vitæ disciplina
non potest modis omnibus perfectam effici-
re, ut

re, vel id tamen cures, ne deficiat, nec graue aliquod sub te detrimentum patiatur, néve irrepar aliquid in grandem illius perniciem. Vellem antiquam & laceram si sarcire nolis, breui tota corrumpetur. Vbi spiritalia negliguntur, cito etiam temporalia pessum eunt. *Qui spernit modica, paulatim defluit, & labitur in maxima.* Subditis tuis bona semper exempla præferas, plusque factis eos doceas quam verbis. Vnum est, quod præfracto animo perferre necessario debeas, vt vbi præcipuam qualibet in re nauâris operam, alij id pessime interpretentur: & quibus vel maximè gratificare ac inseruire studueris, illi omnium in te ingratiissimi sint, maximeque maleuoli. Non potest quisquam æquè placere omnibus. Quod si cunctis placere voles, DE V M & veritatem non poteris non offendere. Improborum maleficientia, bonorum laus est. Da operam, vt intra cœnobij parietes mala contubernia vel prauam sodalitatem, foris autem perniciosam amicitiam totis viribus dissipet. Fac quod poteris, & securus eris. Væ autem cœnobio illi, vbi duo hæc negliguntur. Id nane primò quidem pacem amitti suam, dein- de verò etiã ignominia notam incurrit. Sed dices fortassis: Ego si sic agere velim, mox sequeretur perturbatio. At ego, Felix, aio, illa perturbatio, quæ sempiternam efficit pacem. Vtilis, qui hæc negligunt ac dissimulant, vt sua possint pace gaudere. De quibus vtrique Hieronimus ait: *Et curabant contritionem filia populi mei cum ignominia, dicentes: Pax, pax: & non erat Pax. Sua venantur commoda, delectantur honore*

Q 4

Eccl. 9.

Præsto quid potissime ferendum.

Quæ duo cœnobijs vix minentur.

Turbatio quæ pace melior.

Hier. 6.

OTW
45

nore temporario, eumque totius monasterii honestatis iactura mercantur. Sed vae illis: receperunt enim mercedem suam. At tu fili horum non sectaberis exempla. Queras potius & spectes Dei honorem, laudem & gloriam: sicut ipse Dominus IESVS vsq; adeo patris gloriam quesivit, vt ea causa se passus sit in crucem suffigi. Nimum querulus es: & tamen necdum ex acceptis plagis cruor per ora decurrit, quod admodum sanctis olim martyribus accidit. Priscis temporibus non nisi optimi quique cordatissimi viri ad huiusmodi officia delibebantur, non qui sua quaererent. Velles te quiete & ocio posse perfrui meditando contemplatiue gratia. Sed D. Gregor. sententia est, eum qui praesit, & actioni & contemplationi debere posse satisfacere, ita vt res postulauerit. Atque cum ad hanc necdum prohdolor perfectionem pertigeris, tuam interim ob oculos versa exigitatem, & superbiam summoperè deuita. Cogita quis sis, & quam breui prorsus in puluerem redigendus sis. Itaque cum es reprehensus aliquem, prius te ipsum obiurges. Studiose in eam incumbas curam, vt vincas in bono malum. Satanas satanam non expellit. Ex miti & mansueto corde tum lenia, tum dura verba proferas, prout causa exegerit. Diuinum ante omnia cultum vel maxime promoueas. Netti ipsius sis immemor: sed crebro per diem ad rete redeas, & intrò te recipias, speciatim vero duabus vicibus, nempe mane & vespere, atque interim, rerum ac negotiorum externorum oblitus, sursum ad DEVM te erigas, doloresque omnes & afflictiones tuas ex illo recipias, illi causa

Gregor.

Rom. 12.
Luc. 11.

causa feras, & cum illo ac per illum superes, id-
 que facias suaviter & quodū recreationis mo-
 do. Poteris hoc pacto vna horula rotius diei
 molestias deuorare & obliuisci. Perfecta vita
 non in eo potissimum sita est, vt consolatione
 abundes, sed vt voluntatem tuam diuinæ per-
 mitas ac resignes voluntati, tam in amaris
 quam dulcibus, humilique obedientia te submit-
 tas homini Dei erga te vices gerenti. Hac ratio-
 ne pluris ego fecerim talem animi siccitatem
 & ariditatem, quam extra hanc, sui abnegatio-
 nem, quantumuis profusam, & præ deuotione
 colliquescentem suauitatem. Id quod satis cō-
 firmat præclarissima filij DEI obedientia, que
 in aridissima siti & acerbitate consummata est.
 Nec tamen hæc ita dicta sint, vt (quod multi fa-
 ciunt) recte ad officia offerre debeas: sed vt im-
 positum tibi iugum moderate feras, & pro vi-
 ribus agas quicquid poteris. Nam si hæc tibi
 non esset imposita crux, fortassis alia longè de-
 terior accidisset. DEVS omnipotens, quem in-
 tentione spectas, quique tibi hanc admouit
 crucem absque tuo studio, poterit haud dubiè
 ad præcipuam salutem & suam gloriam, eam
 dirigere ac moderari. Vale.

Perfectio que
in quibus cō-
sistat.

Matt 27.

OTW
40

*Vt in diuina dulcedinis affluentia agen-
dum sit.*

EPISTOLA VIII.

Annunciate dilecto, quia amore lan-
gueo. Cantic. 5.

Pulchra col-
latio.

Si quispiam cellam vinariam residens, pro
Q 5. VOTO